

er mere og mere i større og større Grad blevet vanskelig at realisere af Reservecfondens Midler uden meget betydelige Tab. Der er ved de sidste store Realisationer af de preussiske Obligationer tabt henved 1 Million Rd. og derfor troer jeg, man maa sige, at det for Diebliffet er nødvendigt for Skatteyderne at yde større Tilskud til Statskassens Udgifter; men om det vil vedblive at være nødvendigt i en længere Maarække, er det ikke muligt med Bestemthed at kunne paastaae; og jeg troer, som jeg begyndte med at udtale, det Modsatte.

Dernæst vil jeg, ligeoverfor de mange Fordringer, der her i Salen ere fremkomne paa en ny Skat, for derigjennem at kunne reformere de gamle Skatter, sige følgende: At disse kunne trænge til Reform, er der vist ingen Tvivl om, men man kunde maaskee have nogen Grund til at fordre nærmere at komme ind paa at undersøge, hvorvidt disse Reforme skulde gaae, inden man bestemte sig til for bestandigt at paalægge nogen ny Skat. Man vil have Tolden reformeret; ja, jeg troer med andre ærede Medlemmer, at Toldafgifterne kunde trænge til en Reform, men jeg troer ganske vist ikke, at denne Reform bør gaae i den Retning, at Toldindtægterne i en nogen betydelig Grad formindskes. Den Deel af Tolden, som nærmest kun er indført til Beskyttelse, bør hæves lidt efter lidt, men den egentlige finansielle Told er en meget god Afgift, som man vel skal vogte sig for at røre formeget ved. Der er andre Afgifter, andre Skatter, som man kunde ønske forandrede, saaledes som Sportelafgifter, Stempelafgifter, Afgifter af Eiendomsoverdragelse. Disse Afgifter ere ganske vist hver for sig af noget mindre Betydning end Tolden, saa at Jære ved at reformere dem, ikke er fuldt saa stor, og deres nuværende Dyrtævningsmaade er ikke behagelig for Skatteyderne; men det turde dog være et stort Spørgsmaal, om Skatteyderne til Syvende og Sidst vilde være saa overordentlig tilfredsstillende ved at faae en aarlig Indkomstskat at udrede istedetfor disse specielle Afgifter, der falde ved visse enkelte Leiligheder. Dernæst har det været min Mening med at stille dette Forslag at gjøre det ikke alene mi-

ligt, men vist og sikkert, hvis det om 2 eller 4 Aar skulde blive nødvendigt igjen at fremkomme med Forslag om en Indkomstskat, at det hele Spørgsmaal om, paa hvilken Maade Skatten skal paalignes, da maa komme frem paany, thi det staaer vistnok tydeligt for Alle, at nogen Enighed om det foreliggende Forslag er langt fra tilstede. Der er Mange, som synes godt om dette Forslag, og dersom vi skulle have en Indkomstskat, da kan jeg, hvad angaaer de Principer, der ligge til Grund herfor, det Hovedprincip ialtfald i Forslaget, at det skal være en Procentsskat, være enig deri; men der er ganske vist ogsaa Mange, saavel i dette som i det andet Thing og i hele Befolkningen, der paa ingen Maade ere sikkre paa, at det er den rette Vet, vi her ere komne ind paa. Af disse 3 Grunde er det, jeg har tilladt mig at stille dette Forslag og opfordret andre ærede Medlemmer til at slutte sig deri til. Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse ligger jo ikke for, og jeg skal altsaa ikke endnu høre mig i saa Henseende.

Chlv. Jørgensen: Man vil erindre, at der, foruden nærværende Lovforslag om almindelige Regler for Indkomstskatten, tillige foreligger et andet Lovforslag, som gaaer ud paa en ekstraordinair Skat for et enkelt Aar. Jeg vil begynde med at udtale, at jeg har det Haab, at selv om den nærværende Skatte-lov, der indeholder almindelige Regler for et længere Tidsrum, skulde støde paa Hindringer paa sin videre Vandring, dog ikke deraf vil følge, at en overordentlig Skat vil blive nægtet for næste Finantsaar, men at det tilbagestaaende Lovforslag da maa blive vedtaget. Jeg vil dernæst udtale, at jeg slutter mig til den sidste af de Betragtninger, det ærede Medlem, som sidst talte, anførte til Forsvar for det af ham stillede Vædringsforslag, der gaaer ud paa, at denne Lov kun skal gjælde for 2 Skatteligninger. Det forekommer mig, at denne Lov med dens Regler, nye og uprøvede i det virkelige Liv som de ere, nok kunde trænge til en Revision, naar en Tid er gaaet, og det forekommer mig, at blandt Andre Udvalgets ærede Ordførere, som i det Hele ikke er nogen Modstander af Revisionsbestemmelser, maatte